

Sprawa C-492/23**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

3 sierpnia 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Curtea de Apel Cluj (Rumunia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

15 czerwca 2023 r.

Strona wnosząca środek odwoławczy:

X

Strona przeciwna:

Russmedia Digital SRL

Inform Media Press SRL

Przedmiot postępowania głównego

Środek odwoławczy wniesiony w następstwie uchylecia wyroku w sprawie cywilnej wydanego w postępowaniu apelacyjnym przez Tribunalul Specializat Cluj (zwany dalej „sądem wyspecjalizowanym w Klużu-Napoce”) w sprawie, w której stronami są, z jednej strony, spółki Russmedia Digital SRL i Inform Media Press SRL, występujące jako strona pozwana i wnosząca apelację, oraz, z drugiej strony, X, powódka i strona przeciwna w postępowaniu apelacyjnym; środek odwoławczy dotyczy powództwa o zadośćuczynienie za krzywdę, jakiej X miała doznać w związku z publikacją ogłoszeń zawierających dane osobowe na różnych stronach internetowych.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Na podstawie art. 267 akapit trzeci TFUE sąd odsyłający wnosi o dokonanie wykładni art. 12–15 dyrektywy 2000/31 oraz art. 2 ust. 4, art. 4 pkt 7 i 11, art. 5 ust. 1 lit. b) i f), art. 6 ust. 1 lit. a), art. 7, 24 i 25 rozporządzenia 2016/679.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 12–14 dyrektywy 2000/31/WE mają również zastosowanie do dostawcy usług informacyjnych, takich jak usługi przechowywania i hostingu, który udostępnia użytkownikom stronę internetową, na której mogą być publikowane bezpłatne lub płatne ogłoszenia, który to dostawca utrzymuje, że jego rola w publikowaniu ogłoszeń użytkowników ma charakter czysto techniczny (udostępnianie platformy), a poprzez ogólne warunki korzystania ze strony internetowej wskazuje, że nie rości sobie prawa własności do przekazywanych lub publikowanych, zamieszczanych lub przesyłanych treści, choć zachowuje jednak prawo do korzystania z treści, w tym do ich kopiowania, rozpowszechniania, przesyłania, publikowania, zwielokrotniania, modyfikowania, tłumaczenia, cedowania na partnerów i usunięcia ich w dowolnej chwili, nawet bez konieczności wskazania powodu w tym względzie?

2) Czy w świetle wykładni art. 2 ust. 4, art. 4 pkt 7 i 11, art. 5 ust. 1 lit. f), art. 6 ust. 1 lit. a), art. 7, 24 i 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. oraz art. 15 dyrektywy 2000/31/WE wspomniany dostawca usług informacyjnych, takich jak usługi przechowywania i hostingu, który jest administratorem danych osobowych, jest zobowiązany do zweryfikowania przed opublikowaniem ogłoszenia, czy istnieje tożsamość między osobą publikującą ogłoszenie a właścicielem danych osobowych, do których odnosi się ogłoszenie?

3) Czy w świetle wykładni art. 2 ust. 4, art. 4 pkt 7 i 11, art. 5 ust. 1 lit. f), art. 6 ust. 1 lit. a), art. 7, 24 i 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. oraz art. 15 dyrektywy 2000/31/WE wspomniany dostawca usług informacyjnych, takich jak usługi przechowywania i hostingu, który jest administratorem danych osobowych, jest zobowiązany do zweryfikowania z wyprzedzeniem treści ogłoszeń przesyłanych przez użytkowników w celu wykluczenia tych ogłoszeń, których charakter może być bezprawny lub które mogą naruszać życie prywatne i rodzinne danej osoby?

4) Czy w świetle wykładni art. 5 ust. 1 lit. b) i f), art. 24 i 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. oraz art. 15 dyrektywy 2000/31/WE wspomniany dostawca usług informacyjnych, takich jak usługi przechowywania i hostingu, który jest administratorem danych osobowych, jest zobowiązany do stosowania zabezpieczeń mających na celu uniemożliwienie lub ograniczenie powielania i rozpowszechniania treści ogłoszeń publikowanych za jego pośrednictwem?

Powołane przepisy prawa i orzecznictwo Unii

Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym), art. 12–15

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (zwane dalej „RODO”), art. 2 ust. 4, art. 4 pkt 7 i 11, art. 5 ust. 1 lit. b) i f), art. 6 ust. 1 lit. a) oraz art. 7, 24 i 25

Sprawy połączone C-236/08 do C-238/08, Google France i Google; sprawa C-18/18, Glawischnig-Piesczek; sprawa C-460/20, Google (Usunięcie linków do treści, która może okazać się nieprawdziwa); sprawa C-401/19, Polska/Parlament i Rada; sprawa C-291/13, Papasavvas; sprawa C-521/17, SNB-REACT; sprawa C-484/14, McFadden; sprawa C-324/09, L’Oréal i in.

Powołane przepisy prawa krajowego

Legea nr. 365 din 7 iunie 2002 privind comerțul electronic (ustawa nr 365 z dnia 7 czerwca 2002 r. o handlu elektronicznym, zwana dalej „ustawą nr 365/2002”), w drodze której transponowano do prawa krajowego dyrektywę 2000/31; art. 11–14 wchodzące w zakres rozdziału IV dotyczącego odpowiedzialności usługodawców. Artykuł 11 określa zatem przesłanki odpowiedzialności cywilnej, karnej i administracyjnej, odpowiednio, w odniesieniu do informacji przekazywanych i przesyłanych. Artykuł 12 reguluje w szczególności pośrednictwo w drodze zwykłego przekazu, stanowiąc, że dostawca takiej usługi nie jest odpowiedzialny za przekazywane informacje, jeżeli spełnione są określone warunki dotyczące braku jego zaangażowania w inicjowanie, odbiór i treść transmisji. Artykuł 13 określa warunki, na jakich usługodawca nie ponosi odpowiedzialności za automatyczne, pośrednie i krótkotrwałe przechowywanie przekazywanych informacji, a art. 14, zatytułowany „Stałe przechowywanie informacji, przechowywanie-hosting”, stanowi w ust. 1: „[w] przypadku gdy usługa społeczeństwa informacyjnego polega na przechowywaniu informacji przekazanych przez usługobiorcę usługi, o której mowa dostawca takiej usługi nie jest odpowiedzialny za informacje przechowywane na żądanie usługobiorcy, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków: a) usługodawca nie ma wiarygodnych wiadomości o bezprawnym charakterze działalności lub informacji, a w odniesieniu do roszczeń odszkodowawczych – nie wie o stanie faktycznym lub okolicznościach, z których wynika, że dana działalność lub dane informacje mogą naruszać prawa osoby trzeciej; b) gdy uzyska wiadomość lub zostanie powiadomiony o tym, że dana działalność lub dane informacje mają bezprawny charakter, bądź też o stanie faktycznym lub okoliczności, z których wynika, że

dana działalność lub dane informacje mogą naruszać prawa osoby trzeciej, usługodawca podejmuje niezwłocznie odpowiednie działania w celu usunięcia lub uniemożliwienia dostępu do nich”.

Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic (przepisy wykonawcze dotyczące stosowania ustawy nr 365/2002 o handlu elektronicznym) zatwierdzone w drodze Hotărârea Guvernului nr. 1.308/2002 (dekretu rządu nr 1.308/2002) (zwane dalej „przepisami wykonawczymi”), art. 11 ust. 1, zgodnie z którym „dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego oferujący usługi, o których mowa w art. 12–15 ustawy, nie są zobowiązani do kontrolowania informacji, które przekazują lub przechowują, ani nie są zobowiązani do aktywnego poszukiwania danych dotyczących działalności lub informacji, które wydają się bezprawne, w dziedzinie świadczonych przez nich usług społeczeństwa informacyjnego”.

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania głównego

- 1 X, powódka, wniosła pozew do Judecătoria Cluj-Napoca (zwanego dalej „sądem pierwszej instancji w Klużu-Napoce”) przeciwko pozwanej spółce Russmedia Digital SRL jako właścicielce strony internetowej www.publi24.ro. Powołała się ona na okoliczność, że w dniu 1 sierpnia 2018 r. na tej stronie internetowej pojawiło się ogłoszenie opublikowane przez niezidentyfikowaną osobę trzecią bez zgody powódki, zawierające dyskredytującą i obraźliwą treść. Konkretnie rzecz ujmując, jak wynikało z ogłoszenia, powódka oferowała usługi seksualne, a w ogłoszeniu pojawiły się również zdjęcia powódki, wykorzystane bez jej zgody, a także jej numer telefonu. Ogłoszenie opublikowane bez zgody powódki zostało rozpowszechnione w krótkim czasie przez inne strony internetowe z treściami reklamowymi i jest również obecnie publikowane na wielu stronach internetowych ze wskazaniem pierwotnego źródła.
- 2 Sąd pierwszej instancji w Klużu-Napoce uwzględnił żądania powództwa i zasądził od spółki Russmedia Digital SRL kwotę 7000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę spowodowaną naruszeniem prawa do poszanowania wizerunku, czci i dobrego imienia oraz prawa do prywatności powódki, a także niezgodnego z prawem przetwarzania jej danych osobowych.
- 3 Sąd pierwszej instancji orzekł, że publikacja ta stanowiła naruszenie obowiązków nałożonych na pozwaną w RODO oraz że bierność pozwanej poważnie naruszyła prywatność powódki, ponieważ okoliczność ta miała bezprawny charakter w rozumieniu art. 253 Codul civil (kodeksu cywilnego).
- 4 Kwestie dotyczące spółki Inform Media Press SRL nie mają znaczenia dla celów pytań prejudycjalnych.
- 5 Spółka Russmedia Digital SRL zaskarżyła ten wyrok do sądu wyspecjalizowanego w Klużu-Napoce. Sąd ten zmienił zaskarżony wyrok i oddalił jako bezzasadne powództwo wniesione przez X przeciwko spółce

Russmedia Digital SRL. Jednocześnie zasądził od X zapłatę na rzecz spółki Russmedia Digital SRL, wnoszącej apelację, kwoty 4550 lei (RON) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

- 6 Sąd wyspecjalizowany w Klużu-Napoce stwierdził, że ogłoszenie nie zawierało informacji pochodzących od wnoszącej apelację spółki, ponieważ świadczyła ona jedynie usługę przechowywania ogłoszenia i nie była aktywnie zaangażowana w jego treść. Ponadto, gdy tylko wnosząca apelację odkryła, że ogłoszenie może naruszać prawa strony przeciwnej, dokonała jego dezaktywacji.
- 7 W związku z tym sąd wyspecjalizowany w Klużu-Napoce orzekł, że ustawa nr 365/2002, a dokładniej art. 14 ust. 1 lit. b) tej ustawy, który zwalnia wnoszącą apelację z odpowiedzialności za szkody niemajątkowe spowodowane treścią ogłoszeń opublikowanych przez użytkowników na stronie internetowej www.publi24.ro, ma zastosowanie w niniejszej sprawie. Podobnie sąd ten stwierdził, że art. 11 ust. 1 przepisów wykonawczych znajduje również zastosowanie, w związku z czym wnosząca apelację nie była zobowiązana do weryfikacji przekazywanych przez siebie informacji.
- 8 X zaskarżyła ten wyrok do Curtea de Apel Cluj (sądu apelacyjnego w Klużu-Napoce), wnosząc o uwzględnienie środka odwoławczego, uchylenie wyroku wydanego przez sąd wyspecjalizowany w Klużu-Napoce, oddalenie apelacji wniesionej przez spółkę Russmedia Digital SRL jako bezzasadnej oraz o utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji w Klużu-Napoce jako zgodnego z prawem i zasadnego.
- 9 Powódka powołała się na okoliczność, że wyrok sądu apelacyjnego jest niezgodny z prawem, ponieważ dokonano w nim błędnej wykładni i błędnego zastosowania przepisów ustawy nr 365/2002, oraz na to, że przewidziana w art. 488 ust. 1 pkt 8 Codul de procedură civilă (kodeksu postępowania cywilnego) podstawa środka odwoławczego jest istotna dla sprawy. Podnosi ona, że ustawa nr 365/2002 nie jest ustawą szczególną w stosunku do RODO, które jest bezpośrednio stosowane, oraz że nie ustanawia ona odpowiedzialności stanowiącej odstępstwo, która ma pierwszeństwo przed RODO. W tym znaczeniu sąd wyspecjalizowany w Klużu-Napoce powinien był również przeanalizować odpowiedzialność pozwanej/wnoszącej apelację z punktu widzenia RODO.
- 10 Zdaniem powódki spółka Russmedia Digital SRL nie oferowała jedynie usługi przechowywania i hostingu, a ustawa nr 365/2002 nie ma do niej zastosowania, lecz pełniła ona również rolę zarządczą, interweniując na poziomie treści w celu prawidłowego zarządzania informacjami. Jej rola, polegająca na przechowywaniu na serwerze niektórych aplikacji w określonej kolejności, w określonym formacie lub wyglądzie, dostępnych w określonym interfejsie zarządzanym w całości przez stronę przeciwną, czyni tę spółkę dostawcą treści informacyjnych ze względu na jej aktywne zaangażowanie na poziomie przechowywanych danych i informacji. Spółka jest również administratorem danych osobowych i naruszyła przepisy RODO poprzez przetwarzanie danych osobowych w sposób niezgodny z RODO.

Dane osobowe powódki zostały wykorzystane bez jej zgody, a na wspomnianej stronie internetowej każdy może opublikować dowolny tekst zawierający dowolną treść, w tym zdjęcia innych osób, bez zapewnienia bezpieczeństwa tych danych osobowych przetwarzanych za pośrednictwem strony internetowej, co prowadzi do niemożności trwałego usunięcia tych danych z przestrzeni internetowej. Usunięcie ogłoszenia nie zwalnia spółki z odpowiedzialności, ponieważ w chwili usunięcia przekaz został już rozpowszechniony przez inne strony internetowe, był już rozprzestrzeniony na dużą skalę, a szkoda już powstała i nie można naprawić jej w całości.

- 11 Występująca jako strona przeciwna spółka Russmedia Digital SRL wniosła o oddalenie nadzwyczajnego środka zaskarżenia jako bezzasadnego i o utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia przyjętego w postępowaniu apelacyjnym jako zgodnego z prawem i zasadnego, a także o zasądzenie kosztów postępowania, utrzymując, że rozstrzygnięcie sądu wyspecjalizowanego w Klużu-Napoce jest uzasadnione zarówno pod względem faktycznym, jak i prawnym. Jej zdaniem szczególnie system stanowiący odstępstwo, taki jak ustawa nr 365/2002, ma pierwszeństwo przed przepisem prawa powszechnego.
- 12 Curtea de Apel Cluj (sąd apelacyjny w Klużu-Napoce), będący sądem odsyłającym, stwierdził, że sąd wyspecjalizowany w Klużu nie odniósł się do przepisów RODO, mimo iż miał on obowiązek proceduralny przeprowadzenia analizy tych przepisów w sposób incydentalny, a ponadto przepisy te zostały wyraźnie i stanowczo powołane przez powódkę/stronę przeciwną w apelacji w kontekście, w którym sąd wyspecjalizowany w Klużu-Napoce był zobowiązany do przeanalizowania relacji między prawem krajowym, ustawą nr 365/2002, a RODO, które jest aktem prawnym mającym bezpośrednie i bezwzględnie obowiązujące zastosowanie w krajowym porządku prawnym.
- 13 W konsekwencji sąd odsyłający uwzględnił nadzwyczajny środek odwoławczy i uchylił zaskarżony wyrok w całości, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania w postępowaniu apelacyjnym.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 14 Sąd odsyłający analizuje szereg wyroków Trybunału w sprawach, w których pojawiła się kwestia kwalifikacji rodzaju operatora i świadczonych usług z punktu widzenia odpowiedzialności operatora.
- 15 Przykładowo, w sprawach połączonych C-236/08 do C-238/08 Trybunał orzekł, że w przypadku podmiotu świadczącego usługę odsyłania w Internecie podmiot ten nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za treść przechowywanych przez siebie na żądanie reklamodawcy informacji, chyba że powziąwszy wiadomość o bezprawnym charakterze tych informacji lub działalności reklamodawcy, nie podjął niezwłocznie odpowiednich działań w celu usunięcia wspomnianych informacji lub uniemożliwienia dostępu do nich. W sprawie C-18/18 Trybunał orzekł, że sąd państwa członkowskiego, po pierwsze, nie może

wydać nakazu wobec dostawcy usług hostingowych, nakładającego na niego obowiązek nadzorowania w sposób ogólny informacji, które przechowuje, ani, po drugie, zobowiązać go do aktywnego poszukiwania faktów lub okoliczności leżących u podstaw treści mającej bezprawny charakter. W sprawie C-460/20 Trybunał rozpatrywał kwestię prawdziwości i prawidłowości informacji, do których można uzyskać dostęp za pomocą wyszukiwarek internetowych. Tak więc przy stosowaniu „prawa do bycia zapomnianym” przysługującego osobie, której dane dotyczą, operator wyszukiwarki internetowej będzie zobowiązany do usunięcia informacji zawartych w treści, do której odsyłają linki, jeżeli osoba żądająca usunięcia linków wykaze, że informacje te są jawnie nieprawdziwe. W sprawie C-401/19 Trybunał stwierdził w odniesieniu do platform udostępniania treści online, że aby uniknąć odpowiedzialności, w przypadku gdy użytkownicy zamieszczają na ich platformach treści niezgodne z prawem, na które dostawcy nie mają zezwolenia podmiotów uprawnionych, dostawcy ci winni wykazać, że spełniają wszystkie warunki wyłączenia odpowiedzialności przewidziane w art. 17 ust. 4 lit. a), b) i c) dyrektywy 2019/790. Stosowanie art. 17 dyrektywy 2000/31 nie wywołuje skutku w postaci ogólnego obowiązku w zakresie nadzoru, choć art. 17 ust. 8 dyrektywy 2019/790 stanowi dodatkową gwarancję poszanowania prawa do wolności wypowiedzi i informacji użytkowników usług online. Od dostawców tych usług nie można wymagać, by zapobiegali zamieszczaniu i publicznemu udostępnianiu treści, których uznanie za niezgodne z prawem wymagałoby dokonania niezależnej oceny tych treści w świetle informacji dostarczonych przez podmioty uprawnione. W sprawie C-291/13 Trybunał stwierdził, że ograniczenia odpowiedzialności cywilnej, o których mowa w art. 12–14 dyrektywy 2000/31, nie dotyczą spółki będącej wydawcą prasowym, dysponującym stroną internetową, na której publikowana jest elektroniczna wersja dziennika, przy czym spółka ta otrzymuje wynagrodzenie z przychodów z reklam handlowych emitowanych na tej stronie, w przypadku gdy ma ona wiedzę o publikowanych informacjach i sprawuje nad nimi kontrolę. W sprawie C-521/17 Trybunał orzekł, że art. 12–14 dyrektywy 2000/31/WE należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w nich ograniczenia odpowiedzialności znajdują zastosowanie do podmiotu świadczącego usługę dzierżawy i rejestracji adresów IP, pozwalającą na korzystanie z nazw domen internetowych w sposób anonimowy, pod warunkiem że usługa ta należy do kategorii usług, o których mowa w tych artykułach, i spełnia wszystkie odpowiednie przesłanki, czyli że działalność tego usługodawcy ma charakter czysto techniczny, automatyczny i bierny, co oznacza, że nie posiada on wiedzy na temat informacji przekazywanych lub przechowywanych przez jego klientów ani kontroli nad nimi oraz że nie odgrywa on aktywnej roli poprzez umożliwienie tym klientom optymalizacji ich działalności polegającej na sprzedaży online. W sprawie C-324/09 Trybunał orzekł, że art. 14 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do operatora rynku elektronicznego online, jeżeli nie odgrywa on czynnej roli, która mogłaby mu pozwolić na powzięcie wiedzy o przechowywanych danych lub na sprawowanie nad nimi kontroli. Wspomniany operator odgrywa taką rolę, jeżeli udziela wsparcia polegającego w szczególności na optymalizacji prezentacji konkretnych

ofert sprzedaży lub na ich promocji. Jednakże operator nie może powoływać się na przewidziane we wspomnianym przepisie zwolnienie z odpowiedzialności, jeżeli wiedział o stanie faktycznym lub okolicznościach, na podstawie których przedsiębiorca wykazujący należyłą staranność powinien był stwierdzić, że dane oferty sprzedaży są bezprawne, a w przypadku, gdyby o tym wiedział, nie podjął niezwłocznie odpowiednich działań zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2000/31.

- 16 Sąd apelacyjny w Klużu-Napoce powołuje się również na wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie Delfi A.S. przeciwko Estonii, w której sądy krajowe przyjęły, że skarżąca spółka, która prowadziła portal informacji handlowych, jest odpowiedzialna za obraźliwe komentarze zamieszczone przez czytelników tego portalu, dotyczące artykułu prasowego na temat spółki zajmującej się transportem promowym. Na żądanie adwokatów spółki zajmującej się transportem promowym skarżąca spółka usunęła obraźliwe komentarze, ale uczyniła to dopiero około 6 tygodni po ich opublikowaniu. ETPC orzekł, że orzeczenie sądu krajowego nie naruszyło art. 10 (wolność wyrażania opinii) Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, ponieważ w przypadku gdy komentarze użytkowników będących osobami trzecimi przybierają formę mowy nienawiści i bezpośrednich gróźb wobec integralności fizycznej osób, prawa i interesy innych osób oraz interesy społeczeństwa jako całości mogą pozwolić umawiającym się państwom na pociągnięcie do odpowiedzialności internetowych portali informacyjnych, jeżeli nie podejmą one działań w celu natychmiastowego usunięcia oczywiście bezprawnych komentarzy.
- 17 W analizowanym orzecznictwie Trybunału odniesiono się jedynie do ofert publikowanych na stronie internetowej, których bezprawny charakter wynika z analizy stanu faktycznego i okoliczności, które zostały wyraźnie podane do wiadomości operatora po opublikowaniu ogłoszenia, lecz nie przeanalizowano sytuacji, jaka zaistniała w niniejszej sprawie, której specyfika wynika z faktu, że treść ogłoszenia opublikowanego przez niezidentyfikowanego użytkownika zawierała jednoznacznie treści bezprawne i głęboko szkodliwe dla danej osoby. Ten bezprawny charakter był oczywisty, ponieważ rzekomo oferowane przez osobę poszkodowaną usługi ze względu na swój charakter poważnie naruszają jej prawo do wizerunku. Ponadto usługi seksualne, które miały być rzekomo oferowane na podstawie opublikowanego ogłoszenia, mogą wiązać się z poważnymi przestępstwami przewidzianymi w Codul penal (kodeksie karnym), takimi jak ułatwianie i wykorzystywanie prostytutki (art. 213 kodeksu karnego) i handel ludźmi (art. 210 kodeksu karnego).
- 18 Zgodnie z ogólnymi warunkami korzystania z platformy internetowej zarządzanej przez spółkę Russmedia Digital SRL spółka ta nie wydaje się być jedynie biernym użytkownikiem danych (dostawcą pośrednim), ponieważ choć nie rości sobie ona prawa własności do przekazywanych lub publikowanych, zamieszczanych lub przesyłanych treści, zachowuje jednak prawo do korzystania z treści, w tym prawo do ich kopiowania, rozpowszechniania, przesyłania, publikowania, zwielokrotniania, modyfikowania, tłumaczenia, przekazywania ich partnerom

i usunięcia ich w dowolnej chwili, nawet bez żadnego uzasadnionego powodu w tym względzie.

- 19 Sąd apelacyjny w Klużu-Napoce orzeka w niniejszej sprawie jako sąd apelacyjny, a wydane przez niego orzeczenie będzie prawomocne.

DOKUMENT ROBOCZY